

**Pojďme spolu
Kommen wir mit**

*Ekumenická pout' jižní Moravou
3. října 2020*

Ekumenický kancionál

Přehled písní:

Blíž k tobě, Bože můj	4
Bože před tvou velebností	6
Dej nám moudrost	8
Dej, mi, Pane, bdělé srdce	10
Díky za toto krásné ráno	12
Já bych chtěl, Bože můj	14
Jeden Pán, jedna víra	16
Každý den Pán mi sílu dává	17
Kristus příklad pokory	18
Laudate omnes gentes	22
Má duše Boha velebí	23
Otče náš, milý Pane	25
Tebe, Bože, chválíme	27
Učiň mne, Pane, nástrojem	29
Zavítej k nám, Stvořiteli	31

Blíž k tobě, Bože můj

Katolický kancionál č. 901
Evangelický kancionál č. 558

Anglický text: Sarah Flower Adamsová

(Nearer to thee, my God, 1841)

Český text: Václav Renč (1969)

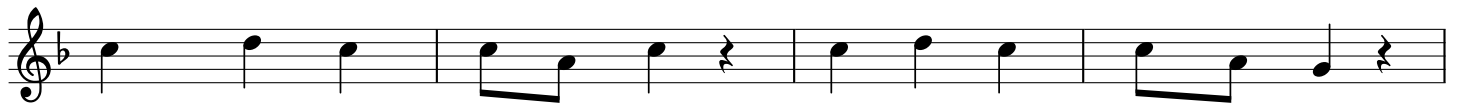
Nápěv: Lowell Mason (1856)

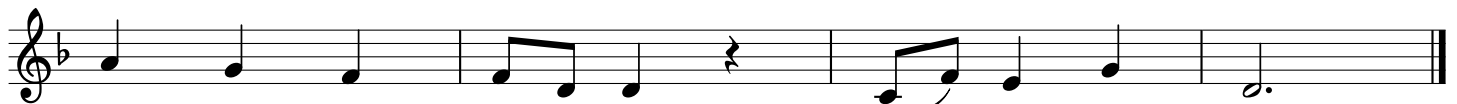
1. Blíž k to - bě, Bo-že můj, vždy k to - bě blíž!
2. Vše, co jsem a comám, je da - rem tvým,
3. I když mě se-be-víc tí - ží tvůj kříž,
4. Na - uč mě, Bo-že můj, tak svět mít rád
5. V po-sled - ní ho-di - ně, až při - jde čas,

- (1) V smut-cích i ra-dos-tech mou pros - bu slyš:
- (2) tvá lás - ka je-di-ným mým bo - hat - stvím.
- (3) ty vždy mě po-zve-dáš, vždy po - tě - šíš.
- (4) jak ten, jenž za hříš-né šel ži - vot dát:
- (5) buď se mnou, Bo-že můj, buď s kaž-dým z nás!

- (1) Ať krá - čím den co den jen v to - bě svo - bo - den,
- (2) Tys pří - tel můj a cíl, já tou-žím ze všech sil
- (3) Dej, ať tvé ces - ty znám, ať po nich ne - jdu sám
- (4) Ať u - mím bra-trem být a s lás-kou v srd - ci jít
- (5) Ať smrt se pro-mě - ní ve slav - né vzkří - še - ní

- (1) blíž k to - bě, Bo-že můj, vždy k to - bě blíž.
- (2) blíž k to - bě, Bo-že můj, vždy k to - bě blíž.
- (3) blíž k to - bě, Bo-že můj, vždy k to - bě blíž.
- (4) blíž k to - bě, Bo-že můj, vždy k to - bě blíž.
- (5) blíž k to - bě, Bo-že můj, vždy k to - bě blíž.

1. Blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž!
V smutcích i radostech mou prosbu slyš:
Ať kráčím den co den
jen v tobě svoboden,
blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž!
2. Vše, co jsem a co mám, je darem Tvým,
tvá láska jediným mým bohatstvím.
Tys přítel můj a cíl,
já toužím ze všech sil
blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž.
3. I když mě sebevíc tíží můj kříž,
ty vždy mě pozvedáš, ty potěšíš.
Dej, ať tvé cesty znám,
ať po nich nejdu sám
blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž.
4. Nauč mě, Bože můj, tak svět mít rád
jak ten, jenž za hříšné šel život dát:
Ať umím bratrem být
a s láskou v srdci jít
blíž k tobě, Bože můj, vždy k tobě blíž.
5. V poslední hodině, až přijde čas,
buď se mnou, Bože můj, buď s každým z nás!
Ať smrt se promění
ve slavné vzkříšení,
blíž k tobě, Bože můj, navěky již!

Bože, před tvou velebností

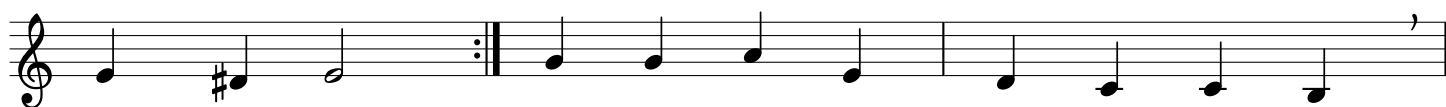
Katolický kancionál č. 512

Text: Radosná cesta v tomto plačtivém oudolí (1782)

Nápěv z poč. 19. stol.

1. Bo - že, před tvou ve - leb - nos - tí na ko - le - na
za dar pra - vé po - bož - nos - ti vrou - cím srd - cem
2. Lás - ka tvá mě k so - bě vá - bí, jde mi sa - ma
a - bych se já, člo - věk sla - bý ne - bál pa - třit
3. Bo - ží slo - vo u - ka - zu - je k věč - né vlas - ti
kdo je věr - ně na - pl - ňu - je, ve - jde jis - tě
4. Žeh - nej, Bo - že, li - du vše - mu, v lás - ce tvé ať
věr - ni Kris - tu, Sy - nu tvé - mu, zá - kon sva - tý

(1) pa - dá - me;
žá - dá - me. by - chom te - be mi - lo - va - li
(2) z ne - be vstříc.
na tvou líc. V za - je - tí jsem vlast - ních hří - chů,
(3) ces - tu nám;
v ne - bes chrám. Mi - los - tí svou změň nám, Kris - te,
(4) ži - vi jsme.
pl - ní - me. Dej nám ží - ti ke tvé chvá - le,

(1) ja - ko v ne - bi an - dě - lé, o - běť chvá - ly
(2) a ty přes - to máš mě rád; přijď, ó Pa - ne,
(3) srd - ce v ro - li ú - rod - nou, ať tvé sí - mě
(4) jak nám ve - líš, Ot - če náš, u - děl v bo - ji

⁽¹⁾ to - bě vzda - li po - dle sva - té vů - le tvé.

⁽²⁾ zničmou pý - chu, na - vždy buď můj pev - ný hrad.

⁽³⁾ sva - té, čis - té pad - ne v pů - du ú - rod - nou.

⁽⁴⁾ sí - ly stá - lé, veď nás tam, kde pře - bý - váš.

1. Bože, před tvou velebností
na kolena padáme;
za dar pravé pobožnosti
vroucím srdcem žádáme,
bychom tebe milovali
jako v nebi andělé,
oběť chvály tobě vzdali
podle svaté vůle tvé.

2. Láska tvá mě k sobě vábí,
jde mi sama z nebe vstříc,
abych se já člověk slabý,
nebál patřit na tvou líc.
V zajetí jsem vlastních hříchů,
a ty přesto máš mě rád;
přiď, ó Pane, znič mou pýchu,
navždy buď můj pevný hrad!

3. Boží slovo ukazuje
k věčné vlasti cestu nám;
kdo je věrně naplňuje,
vejde jistě v nebes chrám.
Milostí svou změň nám, Kriste,
srdce v roli úrodnou,
ať tvé símě svaté, čisté
padne v půdu příhodnou.

4. Žehnej, Bože, lidu všemu,
v lásce tvé ať živi jsme,
věrni Kristu, Synu tvému,
zákon svatý plníme.
Dej nám žítí ke tvé chvále,
jak nám velíš, Otče náš,
uděl v boji síly stálé,
veď nás tam, kde přebýváš.

Dej nám moudrost, odvahu

Text:

Podle I. Spieckerové D. Hájková, Z. Svoboda

Nápěv: Irmgard Spieckerová

1. Dej nám mou - drost, od - va - hu pro dny o - bav,
2. Dej nám mou - drost, od - va - hu pro pravdu se
3. Dej nám mou - drost, od - va - hu pro čas ve - zdej-
4. Dej nám mou - drost, od - va - hu pro ty mnohé

1. pro dny stra - sti, s te-bou jít i přes pro pas - ti;
2. vše-ho zří - ci, pa - ma - to vat na tr - pí - cí.
3. ší - ho ži - tí, ať v něm na - še lás - ka sví - tí.
4. kro-ky ma - lé, Pa - ne, zů - staň s ná-mi stá - le.

Dej nám mou - drost, od - va - hu.

1. Dej nám moudrost, odvahu,
pro dny obav pro dny strastí,
s tebou jít i přes propasti.
Dej nám moudrost, odvahu.

2. Dej nám moudrost, odvahu
pro pravdu se všeho zřící,
pamatovat na trpící.
Dej nám moudrost, odvahu.

3. Dej nám moudrost, odvahu
pro čas vezdejšího žití,
ať v něm naše láska svítí.
Dej nám moudrost, odvahu.

4. Dej nám moudrost, odvahu
pro ty mnohé kroky malé,
Pane, zůstaň s námi stále.
Dej nám moudrost, odvahu.

Dej mi, Pane, bdělé srdce

Text:

Podle Tomáše Akvinského Josef Hrdlička (1942)

Nápěv: Petr Eben (1929-2007)

1. Dej mi, Pa - ne, bdě - lé srdc - ce,
2. Dej mi, Pa - ne, pev - né srd - ce,
3. Dej mi ro - zum, jenž tě hle - dá,

1. ať se ti dnes ne - vzdá - lím
2. kte - ré ni - kdy ne - zlo - mí
3. mou - drost, kte - rá na - lez - ne

1. ne - roz - váž - ným smý - šle - ním
2. ne - sná - ze či po - hro - my.
3. ži - vot po - dle vů - le tvé.

1. Dej mi srd - ce u - šlech - ti - lé,
2. Dej mi srd - ce ne - zá - vis - lé,
3. Dej mi pra - vou, pev - nou ví - ru,

1. jež by žád - ný špat - ný cit
2. svo - bod - né a od - váž - né,
3. lás - ku, v níž se pře - tvo - řím

1. ne - do - ká - zal po - ní - žit.
2. po - vzne - se - né nad váš - ně.
3. a sta - nu se zce - la tvým.

1. Dej mi, Pane, bdělé srdce,
ať se ti dnes nevzdám
nerozvážným smýšlením.
Dej mi srdce ušlechtilé,
jež by žádný špatný cit
nedokázal ponížit.

2. Dej mi, Pane, pevné srdce,
které nikdy nezlomí
nesnáze či pohromy.
Dej mi srdce nezávislé,
svobodné a odvážné,
povznesené nad vášně.

3. Dej mi rozum, jenž tě hledá,
moudrost, která nalezne
život podle vůle tvé.
Dej mi pravou, pevnou víru,
lásku, v níž se přetvořím
a stanu se zcela tvým.

Díky za toto krásné ráno

Text:

Podle M. G. Schneidera M. Heryán

Nápěv: M. G. Schneider

1. Dí - ky za to - to krás - né rá - no,
2. Dí - ky za všech ny věr - né dru - hy,
3. Dí - ky za mo - je pra - co - viš - tě,
4. Dí - ky za to, co za - rmou - ti - lo,
5. Dí - ky, že smím tvé slo - vo chvá - lit,
6. Dí - ky, že jsi všem při - nes' spá - su,

1. dí - ky za kaž - dý no - vý den.
2. dí - ky, ó Pa - ne, za tvůj lid.
3. dí - ky za kaž - dý drob - ný zdar.
4. dí - ky za to, co po - tě - ší.
5. dí - ky, že du - cha dáš mi též.
6. dí - ky, to - ho se při - dr - žím.

1. Dí - ky za to co už je za mnou
2. Dí - ky, že všech ny křiv - dy, dlu - hy
3. Dí - ky za všechno krás - né, čis - té,
4. Dí, - ky, že ve - deš mě, má sí - lo,
5. Dí - ky, že na - blíz - ku i v dá - li
6. Dí - ky, že vě - řím tvé - mu hla - su,

1. ja - ko těž - ký sen
2. mo - hu od - pus - tit.
3. dík za hud - by dar.
4. ces - tou nej - lep - ší.
5. li - di mi - lu ješ.
6. že ti pa - třit smím.

1. Díky za toto krásné ráno,
díky za každý nový den.
Díky za to, co už je za mnou
jako těžký sen.

2. Díky za všechny věrné druhy,
díky, ó Pane, za tvůj lid.
Díky, že všechny křivdy,
dluhy mohu odpustit.

3. Díky za moje pracoviště,
díky za každý drobný zdar.
Díky za všechno krásné, čisté,
díků za hudby dar.

4. Díky za to, co zarmoutilo,
díky za to, co potěší.
Díky, že vedeš mě, má sílo,
cestou nejlepší.

5. Díky, že smím tvé slovo chválit,
díky, že Ducha dáš mi též.
Díky, že nablízku i v dáli
lidi miluješ.

6. Díky, že jsi všem přines' spásu,
díky, toho se přidržím.
Díky, že věřím tvému hlasu,
že ti patřit smím.

Já chtěl bych, Bože můj

Katolický kancionál č. 319

Evangelický kancionál č. 500

Francouzský text: Louis Roehrich (1866)

Český text: Karel Trusina (1978)

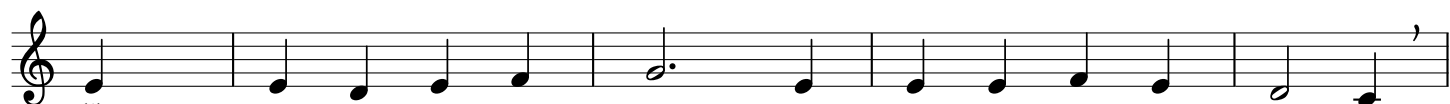
Nápěv: Neu ordentlich Gesangbuch (1648)

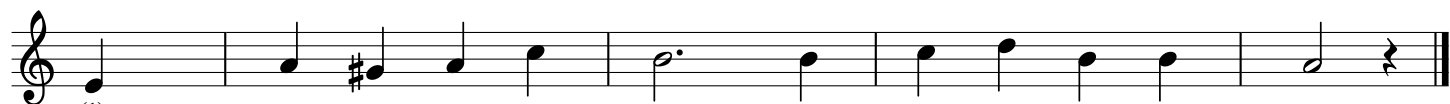
1. Já chtěl bych, Bo - že můj, mít srd - ce pl - né sí - ly,
2. Dnes na to vzpo - mí - nám, jak čas - to jsem už slí - bil,
3. Ne - u - mí - m vděč - ný být, když po - žeh - ná - ní dáš mně,
4. Tak stá - le po - zná - vám, jak sla - bý jsem a prázd - ný,
5. Jen tvo - je moudrost ví, co k služ - bě sí - lu dá - vá,
6. Tak ja - ko pro - ro - kům a a po što lům kdy - si

(1) když sly - ším po - zvá - ní, ať za te - bou se dám.
(2) že chci ti věr - ný být, vždy ve služ - bě tvé stát
(3) když ra - dost při - chá - zí a chví - li po - koj - né,
(4) jak si - ce sna - hu mám hlas Bo - ží váž - ně vzít,
(5) co sob - ce pro - mě - ní a smut - né po - tě - ší,
(6) i mně dej moudrost svou a Du - cha da - ruj sám,

(1) Však bo - jím se, že hřích mi bu - de pří - liš mi - lý
(2) a za - bý - vat se tím, co se tvé vů - li lí - bí.
(3) a zce - la hlu - chý jsem, když na - po - mí - náš váž - ně,
(4) však zce - la sta - cí, když jen ně - kdo po - hro - zí mi,
(5) jen za tvé po - mo - ci se za - sta - nu vždy prá - va
(6) ty, kte - rý v lás - ce své a v mo - ci nez - měr - ný jsi,

(1) a tou - hu po slá - vě že v so - bě ne - zdo - lám.
(2) Však všech - ny slib - by své jsem zru - šil mno - ho - krát.
(3) když smu - tek do - pus - tíš - zna - me - ní va - rov - né.
(4) a zno - vu u - pa - dám, má sla - bost ví - tě - zí.
(5) a věr - nost prav - dě tvé ne - bu - de pří - tě - ží.
(6) i ve mně bez - moc - ným si vy - bu - duj svůj chrám.

1. Já chtěl bych, Bože můj, mít srdce plné síly,
když slyším pozvání, ať za tebou se dám.
Však bojím se, že hřích mi bude příliš milý
a touhu po slávě že v sobě nezdolám.
2. Dnes na to vzpomínám, jak často jsem už slíbil,
že chci ti věrný být, vždy ve službě tvé stát
a zabývat se tím, co se tvé vůli líbí.
Však všechny sliby své jsem zrušil mnohokrát.
3. Neumím vděčný být, když požehnání dáš mně,
když radost přichází a chvíle pokojné,
a zcela hluchý jsem, když napomínáš vážně,
když smutek dopustíš, znamení varovné.
4. Tak stále poznávám, jak slabý jsem a prázdný,
jak sice snahu mám hlas Boží vážně vzít,
však zcela stačí, když jen někdo pohrozí mi,
a znovu upadám, má slabost vítězí.
5. Jen tvoje moudrost ví, co k službě sílu dává,
co sobce promění a smutné potěší,
jen za tvé pomoci se zastanu vždy práva
a věrnost pravdě tvé nebude přítěží.
6. Tak jako prorokům a apoštolům kdysi
i mně dej moudrost svou a Ducha daruj sám,
ty, který v lásce své a v moci nezměrný jsi,
i ve mně bezmocném si vybuduj svůj chrám.

Jeden Pán, jedna víra

Text: Josef Hrdlička (1942)

Nápěv: Petr Eben (1929-2007)

1. Je - den Pán, jed - na
2. Po - má - hej Du - chu
3. Cír - kev Tvá at' se

ví - ra, je - den křest po - jí nás,
lás - ky od - pouš - tět a jít vstříc,
sta - ne do - mo - vem li - dem všem.

1. tvo - ří - me jed - no tě - lo,
2. po - má - hej, Du - chu prav - dy,
3. mís - tem, kde jsme si blíz - cí

sly - ší - me Kris - tův hlas:
po - zná - vat stá - le víc,
v Je - ží - ši, bra - tru svém.

1. Ot - če, at' jsou jed - no, jak ty ve mně.
2. že je Kris - tus je - den, ne - roz - dě - len,
3. kde se svá - tek lás - ky stá - le svě - tí,

1. at' jsou svět - lem svě - ta, so - lí ze - mě.
2. že je hla - vou cír - kve a my tě - lem.
3. kde se sdí - lí všech - ny Bo - ží dě - ti.

Každý den Pán mi sílu dává

Zpěvy z Taizé

Kaž-dý den Pán mi sí - lu dá - vá, pís - ní
In the Lord I'll be e - ver thank - ful, in the

mou je můj Pán. On se stal mým spa - se - ním,
Lord I will re - joice. Look to Him, do not be a - fraid

když krá - čím s ním, ne - mu - sím se bát, když
in Him re - joicing the Lord is near, in

krá - čím s ním, ne - mu - sím se bát.
Him re - joicing the Lord is near.

Kristus, příklad pokory

Katolický kancionál č. 307
Evangelický kancionál č. 311

Text: Lukáš Pražský 1501

Nápěv: Rohův kancionál 1531/1541

1. Kris - tus, pří - klad po - ko - ry, Pán náš mi - los - ti - vý,
2. Neb hned, jak se na - ro - dil z pan - ny syn člo - vě - ka,
3. Od ne - přá - tel pu - ze - ní, s mat - kou u - tí - ká - ní,
4. Od dá - bla po - ku - še - ní, od li - dí - ha - ně - ní,
5. Hlad, ží - zeň, hor - ko, zi - mu, nej - vět - ší chu - do - bu
6. S plá - čem ov - ci hle - da - je, jež by - la ztra - ce - na,
7. S kří - žem svým do - bro - vol - ně úz - kou ces - tou se bral,
8. Dejž, ať mů - žem za te - bou s svým kří - žem sta - či - ti,

- (1) Ot - ce své - ho syn mi - lý a jed - no - ro - ze - ný,
- (2) v jes - lič - ky jej vlo - ži - la je - ho mi - lá mat - ka.
- (3) před Ži - dy u - krý - vá - ní pro naš - še spa - se - ní
- (4) od přá - tel u - tr - há - ní, od ci - zích rou - há - ní
- (5) při - jal na se, člo - vě - ka hříš - né - ho po - ku - tu,
- (6) na - le - zl ji, v mi - lo - sti vzal na svá ra - me - na;
- (7) tak krá - lov - ství věč - né - ho nám brá - nu o - tví - ral;
- (8) úz - kou ces - tou vždy jdou - ce, tě ná - sle - do - va ti,

- (1) pro hříš - né - ho člo - vě - ka rá - čil bý - ti chu - dý
- (2) plen - ka - mi ob - vi - nu - la ja - ko mat - ka chu - dá;
- (3) rá - čil jest pod - stou - pi - ti, li - dem pod - dán bý - ti,
- (4) sná - šel, ni - kde ne - ma - je své hla - vě sklo - ně - ní,
- (5) v po - tu tvá - ře s bo - les - tí i s plá - čem pra - cu - je
- (6) do - brý pas - týř po - krm svým věč - ný jest při - pra - vil,
- (7) mu - sil mno - ho tr - pě - ti, a tak v slá - vu vjí - ti,
- (8) dá - bla se ne - bo - jí - ce, u ví - ře sko - na - ti

- (1) a jsa od věč - nos - ti Bo - hu Ot - ci rov - ný.
(2) tu se ho hned do - tkla nás hříš - ných po - ku - ta.
(3) jsa po - slu - šen Ot - ce až prá - vě do smr - ti.
(4) král ne - bes - ké slá - vy dán jest v po - ha - ně - ní.
(5) a věč - né - ho chle - ba sy - nům do - bý - va je.
(6) když za ov - ce mi - lé svou du - ši po - lo - žil.
(7) neb mu ne - chtěl O - tec pro nás od - pu - sti - ti.
(8) a na vě - ky šťast - ně s te - bou kra - lo - va - ti.

Chvalme Ot - ce ne - bes - ké - ho, že nám Sy - na své - ho

po - slal, hříš - ným po - dob - né - ho.

1. Kristus, příklad pokory,
náš Pán milostivý,
Otce svého Syn milý
a jednorozený,
pro hříšného člověka
ráčil býti chudý
a byl na tomto světě
velmi ponížený.

Chvalme Otce nebeského,
že nám Syna svého poslal,
hříšným podobného.

2. Neb hned, jak se narodil
z Panny Syn člověka,
v jesličky jej vložila
jeho milá matka;
plenkami obvinula
jako dívka chudá;
tu se ho hned dotkla
nás hříšných pokuta.

Chvalme Otce nebeského,
že nám Syna svého poslal,
hříšným podobného.

3. Od nepřátel puzení,
s matkou utíkání,
před Židy ukryvání
pro naše spasení
ráčil jest podstoupiti,
lidem poddán býti,
jsa poslušen Otce
až právě do smrti.

Chvalme Otce nebeského
že nám Syna svého poslal
hříšným podobného.

4. Od Dábla pokušení,
od lidí hanění,
od přátel utrhaní,
od cizích rouhání snášel,
nikde nemaje
své hlavě sklonění,
král nebeské slávy
dán jest v pohanění.

Chvalme Otce nebeského
že nám Syna svého poslal
hříšným podobného.

5. Hlad, žízeň, horko, zimu,
největší chudobu
přijal na se, člověka
hříšného pokutu,
v potu tváře s bolestí
i s pláčem pracuje
a věčného chleba
synům dobýváje.

Chvalme Otce nebeského,
že nám Syna svého poslal,
hříšným podobného.

6. S pláčem ovci hledaje,
jež byla ztracena,
nalezl ji, v milosti
vzal na svá ramena;
dobrý pastýř pokrm svým
věčný jest připravil,
když za ovce milé
svou duši položil.

Chvalme Otce nebeského,
že nám Syna svého poslal,
hříšným podobného.

7. S křížem svým dobrovolně
úzkou cestou se bral,
tak království věčného
nám bránu otvíral;
musil mnoho trpěti
a tak v slávu vjíti;
neb mu nechtěl
Otec pro nás odpustiti.

Chvalme Otce nebeského,
že nám Syna svého poslal,
hříšným podobného.

8. Dejž, ať můžem za tebou
s svým křížem stačiti,
úzkou cestou vždy jdouce,
tě následovati,
ďábla se nebojíce
u víře skonati
a na věky šťastně
s tebou kralovati.

Chvalme Otce nebeského,
že nám Syna svého poslal,
hříšným podobného.

Laudate omnes gentes

Překlad: Karel Řežábek

Zpěvy z Taizé

Lau - da - te om-nes gen - tes, lau - da - te Do-mi-

num. Lau - da - te om-nes gen - tes, lau-

da - te Do - mi - num.

Zpí - vej-te, ná-ro - do - vé, zpí - vej-te Pá - nu.

Zpí - vejte, ná-ro - do - vé, svou chvá - lu Pá - nu.

Má duše Boha velebí

M. Rejchert

Má du-še Bo-ha ve-le-bí, chvá-lu vzdá-vá,

Pá - nem je ne-je-n na ne-bi, buď mu slá - va.

1. O - puš - tě - ní bu - dou
2. Ztrá - pe - ní a chu - dí
3. Až do pra - chu srá - žíš
4. Pro lač - né stůl hoj - ný

slou - ti li - dem tvým,
vy - jdou z ne - sná - zí,
moc - né na trů - nu
při - pra - ve - ný máš,

po - ní - že - ným dá - váš
bo - ha - tá a jis - tý
a od - ní - máš pyš - ným
žíz - ni - vým pak pl - ný

vlád - nout krá - lov - stvím.
s prázdnou od - chá - zí.
meč i ko - ru - nu;
ka - lich na - lé - váš;

Po - ní - že ným
Bo - ha - tý a
a od - ní - máš
žíz - ni - vým pak

dá - váš vlád - nout krá - lov - stvím.
jis - tý s prázdnou od - chá - zí.
pyš - ným meč i ko ru - nu.
pl - ný ka - lich na - lé - váš

Ref.: Má duše Boha velebí, chválu vzdává.
Pánem je nejen na nebi, buď mu sláva!

1. Opuštění budou slouti lidem tvým,
poníženým dáváš vládnout královstvím.
Ref.

2. Ztrápení a chudí vyjdou z nesnází,
bohatý a jistý s prázdnou odchází.
Ref.

3. Až do prachu srážíš mocné na trůnu
a odnímáš pyšným meč i korunu.
Ref.

4. Pro lačné stůl hojný připravený máš,
žízlivým pak plný kalich naléváš.
Ref.

Otče náš, milý Pane

Katolický kancionál č. 911
Evangelický kancionál č. 433

Kliment Ursin Bosák (1. stol. 16. stol.)

Franusův kancionál (1505)

1. Ot - če náš, mi - lý Pa - ne,   dej nám Du - cha sva - té - ho,
pro - sí - me, ať se sta - ne   pro Kris - ta, Sy - na tvé - ho.
2. Kris - te, jenž jsi věr - ným svým   se - slal Du - cha sva - té - ho,
před vě - ky vy - vo - le - ným   od Ot - ce ne - bes - ké - ho.
3. Ó mi - lý Du - chu sva - tý,   rač na - ším hos - tem bý - ti,
jenž jsi v da - rech bo - ha - tý,   ne - meš - kej k nám při - jí - ti.

- ⁽¹⁾ ať nás u - čí bož - ské - ho   prav - du zá - ko - na zná - ti,
- ⁽²⁾ ra - čiž nám té - to chví - le   té - hož Du - cha se - sla - ti,
- ⁽³⁾ Spravuj ja - zyk k mlu - ve - ní,   dej dob - ré na - u - če - ní,

- ⁽¹⁾ pro - roc - tví fa - leš - né - ho   pil - ně se vy - stří - ha - ti.
- ⁽²⁾ a - by - chom te - be mi - le   moh - li v Slo - vu po - zna - ti.
- ⁽³⁾ na - chyl u - ši k sly - še - ní,   za - pal srd - ce k vě - ře - ní.

1. Otče náš, milý Pane,
dej nám Ducha Svatého,
prosíme, ať se stane,
pro Krista, Syna tvého,
ať nás učí božského
pravdu zákona znáti,
proroctví falešného
pilně se vystříhati.

2. Kriste, jenž si věrným svým
seslal Ducha Svatého,
před věky vyvoleným
od Otce nebeského,
rač i nám této chvíle
téhož Ducha seslati,
abychom tebe mile
mohli v slovu poznati.

3. Ó milý Duchu Svatý,
rač naším hostem býti,
jenž si v darech bohatých,
nemeškej k nám přijíti;
spravuj jazyk k mluvení,
dej dobré naučení,
nachyl uši k slyšení,
zapal srdce k věření.

Tebe, Bože, chválíme

Katolický kancionál č. 932

Evangelický kancionál č. 161

Německý text: Ignaz Franz
(Großer Gott, wir loben dich, 1771)

Český text: Gustav Aldolf Molnár (1915)

Nápěv: Katholisches Gesangbuch
Ihrer Majestät Marien Theresiens

(1774)

1. Te - be, Bo - že, chvá - lí - me,
Před te - bou se sklá - ní - me,
2. An - dě - lů tě chvá - lí sbor,
kaž - dý v svě - tě vzdá - vá tvor
3. Ctí tě, Ot - če, na ze - mi
sbor tvůj s lid - mi se vše - mi
4. Pa - ne moc - ný, Bo - že náš,
Dle svých sli - bů, ví - me, dáš

(¹) Pa - ne, tvo - ji ctí - me sí - lu.
tvé - mu dí - ví - ce se dí - lu.
(²) se - ra - fů a che - ru - bí - nů
chvá - lu to - bě, Hos - po - di - nu;
(³) všich - ni ve - li - cí i ma - lí,
uc - tí - vá tě, vrouc - ně chvá - lí;
(⁴) ve svém skloň se sli - to - vá - ní
svo - je nám všem po - žeh - ná - ní.

(¹) Tys od vě - ků na vě ky, Bo - že moc - ný, ve - li ký.
(²) ze všech svě - ta zní to stran: Sva - tý, sva - tý, sva - tý Pán.
(³) čest a slá - vu při - ná - ší tvé - mu Sy - nu Je - ží - ši.
(⁴) K to - bě du - še vzhlí že - jí, ty jsi na - ší na - dě - jí.

1. Tebe, Bože, chválíme,
Pane tvoji ctíme sílu.
Před tebou se skláníme,
tvému divíce se dílu.
Tys od věků na věky,
Bože mocný veliký.

2. Andělů tě chválí sbor,
serafů a cherubínů,
každý v světě vzdává tvor
slávu tobě, Hospodinu;
ze všech světa zní to stran:
Svatý, svatý, svatý Pán.

3. Ctí tě, Otče, na zemi
všichni velicí i malí,
sbor tvůj s lidmi se všemi
uctívá tě, vroucně chválí;
čest a chválu přináší
tvému Synu Ježíši.

4. Pane mocný, Bože náš,
ve svém skloň se slitování!
Dle svých slibů, víme, dáš
svoje nám všem požehnání.
K tobě duše vzhlížejí,
ty jsi naší nadějí.

Učiň mne, Pane, nástrojem

Text:

Podle Františka z Assisi J. Hrdlička

Nápěv: Petr Eben (1929-2007)

1. U - čiň mne, Pa - ne, ná - strojem, ať zá - řím, ať

zá - řím tvým po - ko - jem.

1. Kde du - sí ne - ná - vist, ať lás - ku vná - ším,
2. Ať po - koj při - ná - ším, kde zu - ří hád - ky,
3. Po - žeh - nej, Pa - ne můj, mé sna - ze při - mé,
4. Kdo dá - vá, dos - tá - vá, mno - hem víc při - jme,

kde tisk - ne bez - prá - ví. ať křiv - dy sná - ším,
ať klid - nou dů - vě - rou pře - má - hám zmat - ky,
víc než být po - tě - šen, chci tě - šit ji - né,
kdo ztrá - cí, ne - lé - zá se - be i ji - né.

ať ví - ru roz - sé - vám do po - chybnost - tí,
kde vlád - ne tem - no - ta, ať svět - lo kře - sám,
víc než být po - cho - pen, dru - hé chci chá - pat,
Kdo bliž - ním od - pou - ští, sám mi - lost po - zná,

at' u - čím sklí - če - né bu - do - vat mos - ty.
se vše - mi smut - ný - mi at' v to - bě ple - sám.
víc než být mi - lo - ván, chci lás - ku dá - vat.
ba a - ni smrt mu víc ne - bu - de hroz - ná.

Ref. Učiň mne, Pane, nástrojem, at' zářím, at' zářím tvým pokojem.

1. Kde dusí nenávisť, at' lásku vnáším,
kde tiskne bezpráví, at' křivdy snáším,
at' víru rozsévám do pochybností,
at' učím sklíčené budovat mosty.

Ref.: Učiň mne ...

2. At' pokoj přináším, kde zuří hádky,
at' klidnou důvěrou přemáhám matky,
kde vládne temnota, at' světlo křesám,
se všemi smutnými at' v tobě plesám.

Ref.: Učiň mne ...

3. Požehnej, Pane můj, mé snaze přímé,
víc než být potěšen, chci těšit jiné,
víc než být pochopen, druhé chci chápat,
víc než být milován, chci lásku dávat.

Ref.: Učiň mne ...

4. Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme,
kdo ztrácí, nalézá sebe jiné,
kdo bližním odpouští, sám milost pozná,
ba ani smrt mu víc nebude hrozná.

Ref.: Učiň mne ...

Zavítej k nám, Stvořiteli

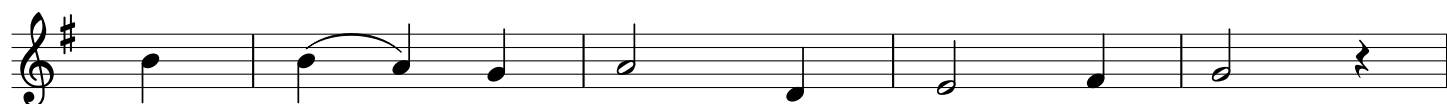
Katolický kancionál č. 127
Evangelický kancionál č. 275

Text: Matěj Václav Šteyer 1683

Nápěv: Adam Michna z Otradovic 1683

1. Za - ví - tej k nám, Stvo - ři - te - li,
2. Za - ví - tej k nám svou mi - los - tí,
3. Ví - tej, Kris - te, dra - hý hos - ti,
4. Za - ví - tej z da - ru Bo - ží - ho,
5. Ví - tej, svět - lo všech an - dě - lů,

náš mi - lý Vy - ku - pi - te - li,
z na - šich srd - cí vy - žeň zlo - sti,
k nám se - stou - pil jsi z vý - so - ti,
nad te - be ne - ní lep - ší - ho,
o - svět' srd - ce všech křes - tá - nů,

u - kaž nám své slav - né bož - ství,
by - chom z tvé - ho nav - ští - ve - ní
kra - lu - ješ v nás svou mi - lo - stí,
neb tys ten po - klad žá - da - ný,
by - chom vždy pa - ma - to - va - li,

jenž jsi při - jal člo - vě - čen - ství.
moh - li mí - ti po - tě - še - ní.
Du - cha své - ho při - tom - no - stí.
od Bo - ha nám da - ro - va - ný.
čtve - rý při - chod roz - jí - ma - li.

1. Zavítej k nám, Stvořiteli,
náš milý Vykupiteli,
ukaž nám své slavné božství,
jenž jsi přijal člověčenství.
2. Zavítej k nám svou milostí,
z našich srdcí vyžeň zlosti,
bychom z tvého navštívení
mohli míti potěšení.
3. Vítej, Kriste, drahý hosti,
k nám sestoupil jsi z výsosti,
kraluješ v nás svou milostí,
Ducha svého přítomností.
4. Zavítej z daru Božího,
nad tebe není lepšího,
neb tys ten poklad žádaný,
od Boha nám darovaný.
5. Vítej, Světlo všech andělů,
osvět' srdce všech křesťanů,
bychom vždy pamatovali,
čtverý příchod rozjímal

